

a
ara

El balanç polític d'aquests deu anys és agredolç. En un cert sentit, són deu anys perduts pel que fa a les transformacions institucionals que ens calien. No tan sols no hem avançat sinó que s'ha reculat, especialment en el terreny dels fonaments de la catalanitat, com exemplifiquen les greus amenaces actuals a la llengua catalana. Però també és cert que a l'inici de la dècada passada el país no tenia una idea tan clara de quin havia de ser el seu futur. Ens hem cansat definitivament de ser l'ase dels cops i de trobar una certa complaença en les pròpies febleses. Hi ha desig d'autoestima, hi ha voluntat de compromís, hi torna a haver confiança en la capacitat de saber fer els passos definitius cap a la plenitud social, econòmica, cívica, cultural i, en definitiva, nacional a què aspirem la majoria de catalans. Hem trobat la brúixola.